

Endrődi Szabó Ernő

SÁRGA LEBEGÉS

- Részletek Maul Melan naplójából -

éjszaka. negyed három. egy altató, két nyugtató és még é sincs alvás. a szobában tigrisek ülnek. vagy talán pumák. ülnek hangtalan, fehér pumák, vörös szemboгарuk villog.

fájdalmakat dühöngtem ki magamból az elmúlt hetekben. fájdalmak – élet helyett. nincsenek megoldások – megoldásaim.

italok, szeszek. és halálfélelmek. félelem a rút, a mocskos haláltól.

megérkezik a bogár. lassan araszol, fekete folt.

talán az indiánok. igen, talán még ők. megmenthetnének. rajtuk

kívül csak a semmi különös világi: fájdalmak. fájdalmas bogarak

lassan, feketén araszolva. ellepik a testem.

a fájdalom bogárai a villogó éjszakában. kába vagyok.

nem jön álom.

fehér tigris az éjszakán átoson. puha léptek, surrogó macskanesz.

az igazi tudás: tudni, hogy ő, tigris álorcájában, ő a Halál. s a tudás lényege: várni és akarni őt. szziromszagú éjszaka. szzirom-lepel. hanyatt az álmatlanságban. hanyatt a hátúszásban. felül: fehér tigris, fehér puma, fehér égbolt, kristályszőrű menny.

szzirombogarak. a kimondás képei. képtelen képek? a kimondás képtelenségének tudása: a halál tudása. úszni a hóporban hanyatt.

kafkai táj: paul celan halott.

a túlélők melankóliája: beletörődés. beletörődni a rút, a fáradt halálba. der müde tod. a túlélés melankóliája. amikor már sokadik halálát éli túl a halott, nem ismer magára az egykor volt élőben. az a múlt végképp kitöröltetett emlékezetéből. az elkerülhetetlen elmúlás tragikumának emelkedettsége, ez az utolsó reménység is szertefoszlik. marad a rút, a fáradt, a mocskos eltűnés, ami igazából még halálnak sem nevezhető. az utolsó szakasz ez, melyben nem csak az Élet, de a Halál sem adatik meg. happy birthday.

happy bordély for me.

betegség mondják. beteg. sohasem azt – *belebetegedett*. a vágyakozásba. a hiányba. AMO ERGO SUM. a vágy kiélhetetlenségében vált részeggé, beteggé, mert elpusztul az, aki a Mindenségre vágyik, de részeit sem kapja meg. a Nagy Kufár csupán morzsákat hullat asztalára. a sors. engeddd be a jószágot érzékelésed kapuin, fogadd magadba s az meglepő dolgokat művel. egyszer csak szembefordul veled s azt mondja: „félreértettél”. mert a jószág leple alatt a gonosz lopakodott be észrevétlenül életedbe. s amikor rádöbbsz, hogy félrevezettek, nyiladozik már értelmed is, tudásod megtisztul és e tisztulás első jele – a halálvágy. ez az élet – érzed – már elviselhetetlen, egy másik már

elérhetetlen. dús krizantémhalál éjjeli magányodban. és végül semmi más, csak a tiszta halálvágy.

elnagyolt mondatok. és tigrisek, puha tigrisek, a halál nagy, fehér macskái.

szziromléptekkel. puha szziromléptekkel, nagy fehér pumák. surrogó macskanesz.

szziromlopakodás. szöknek a szavak. szavak szöknek – elúszó ősz hold, hervadó virágdal, dús krizantémhalál.

lényeglátás – önmagában jó, de az Egy-ig nem jutsz el általa. túlfeszített lényeglátás – ha ilyen vagy, ha ilyen képességgel jöttél világra, már születésed pillanatában beléd szeretett a Halál.

mely szemembe néz erősen lábamhoz hever és halkán énekel mint hosszúszőrű különös állat

mely jótékonyan átszővi az életet a hiábavalóság fényével

a halál – mely kitárja magát a korom dimenziójában

a halál – mely megmutatja arcát minden ölelésben

a halál – melyben eljutok az Egy-ig

kizuhansz a lótuusz kelyhéből.

kilépsz az öntudatlan, érintetlen, megszólítatlan jószágból. megnevezed a jószágot – megnevezed s előhívod a gonoszt. a jószág megnevezése – a gonosz születése. születésed megnevezi a dolgokat. a Teremtés kivetett a lótuusz kelyhéből. hogyan találsz vissza az Egy-hez?! az Egy a kizárólagosan elérhető, megélhető szerelem. elhagyod az Egy-et – kizuhansz a lótuusz kelyhéből.

bolyhos gyökerek a szemgolyóban, befelé növekedve, kúszva, indázva a szemgolyó sötét alagútján, a tekintet végtelen belső alagútján. éjszaka.

ugyanaz, ugyanaz, ugyanaz. egy altató, három nyugtató, és még sincs alvás.

agyamban wang mester köpüli a tengert szakadatlan. szziromhalál a sós habokban.

YELLOW FLOWERS IN THE FLOWING TIME

YELLOW FLY-AWAY OVER-TIME

LIKE THE LONELY LOVE

WHEN WAS BORN

INTO MY LIFE

bőröd cellájában. a csönd ketrecében. az idő hullaházában.

kháron rozzant dereglyéjének kabinja: sátansárgán derengő lámpavilág, távol, elérhetetlennek tűnő messzeségben. a mocskos, szűk kabin sarkában kuporogsz püffedt tetemek között: kanáliscsobogás, láthatatlan motorok zümögése, félig-éjszaka.

visszavágnyni – a halál akarása: gyöngyként csillogni

a lótosz kelyhében OM MANI PADME HUM. a halál akarása: a szép halál vendégül látása.

fáradt halálok hervadó virágdalban. a virág, a virágok – már csak ennyi maradt. a Föld új emberisége – a virágok. dúis krizantémhalál.

feküdni hanyatt fehér hóhullásban. aludni a hóhullásban. feküdni hanyatt fehér hátúszásban. indián hátúszók, haránt az óceánon.

érzékelés – ez a legfontosabb. minden ebből bomlik ki – a Mindenség bomlik ki eképpen benned, a szent és sérthetetlen Egész: az Egy. távoli szerető.

szíromléptekkel átoson az indigókék városon.

mint a lótosz kelyhében öntudatlan. meg nem nevezni semmit semmit sem szólítani meg, mert minden az Egy. az Egy a neve minden láthatónak, hallhatónak, érzékelhetőnek. ez az igazi jószág, az öntudatlan – maga az Egy. amint megszólítod, másként nevezed, azt mondod „ülni a lótosz kelyhében: ez a jószág”, abban a pillanatban a gonoszt keltetted életre, mert a jószág csak ebben az öntudatlanságban létezik. a megnevezhetetlenségben és megszólítva megnevezed a gonoszt is, mert a dolgok csak ellentéteik által, csak a különbözőségek leválasztása révén szólíthatók nevükön. kizuhansz a lótosz kelyhéből.

szimbólumok. metaforák. halottak, mind halottak. jelentésteremtő metafora? halott, halott. csak akkor élhet, ha a hit szüli meg. a többi – sallang mellé(ke)sbeszéd. ha túlélő vagy, ha a túlélés melankóliája az otthonod, ha hited szeretefoszlott: a *semmi ágán ül* kiürült szíved *kis teste hangtalan vacog.* és sehol, sehol a csillagok.

részegséghez hasonló kábulat. támolyogsz éjjel fél két-tőrkor íróasztal és ágy között. irdatlan sivárság. konok és sivár eső – már a hópor sem hoz enyhülést.

harmadik-negyedik hete nem alszom. már megint. egyre ugyanaz, három-négyhavonta ismétlődve. túlélő halott.

a lélek halála – a hit halála. remény? banalitás: miben, miért? haláladon kívül mi más indokolhatná életed? ha már világrajöttöd is szüled halálával pecsételődött meg!

anyád halála árán élted túl saját haláladat. halálában élsz.

csak a tények – könnyörtelenül, tagadva léted. tények ellenében mit tehetsz? fölmutatod magad, mondod: hittem. ki érti szavaid? ki érti hited, ki érti a hit egyetemességének vágyát, akarását benned? ma már.

szabadon, ellenőrizetlenül sorjázó szavak magányos éjszakákban. félálomban keserűség és fájdalom között, csend és szakadék között – akárha delírium. gyógyszerkábulat, vesztésgkábulat, a vereség kábulata.

léted leírhatatlanul ocsmány cellájában. a sarokban szar. cellád megtelik a tények fekáliájával.

kerülnek a pumák. talán már hetek óta. hetek óta már csak ez a konok, sivár, dögszagú eső. esőzés – létezésed kitölt-hetetlen üre mégis megtelik. sűrű, tömény dögszag. eltelve altatóval, nyugtatóval – álom nincs. elkerülnek már az álmatlanság különös, szíromléptű éjszakái is. orvosok?

kórház? banalitás: a világot kellene gyógyítani.

poszthominidális kor.

képek? versbe való képek? egy fiatal csikló?

YELLOW SKULLS IN THE FLOWING TIME
YELLOW SKULL-FLOWERS OVER-TIME
LIKE THE DEFEATED ANGELS
DOWN IN THE DARKNESS
DOWN IN THE BLACK-OCEAN

fényképek. elsárgult, töredezett szélű fényképek a *páramennyszágról* ami életed szintere lehetett volna, ha élhető élet adatik számodra. anyád halálában élsz.

túl nevetségesen, gyermekesen szerszámotad föl magad ennek a világnak. utadon – állomások. szerelmek, munkák, barátságok, ki-kilombosodó s ismét kiszikkadó hitek. ahány állomás – annyi változata a reménytelenségnek.

folytonos előrelépésben hinni annyi, mint igazából nem hinni, hogy valaha is előreléptünk. valódi előrelépésben hinni – hit a halálhoz való közeledésben.

lélek? mit tud önmagáról? sohasem ismerheted meg. szomorú ez, mert a lélek mélyén: az Egy megőrzött valósága. a tények, a világ tényei – kavicsok a lótosz kelyhében.

írni? írás? menekülés – kölcsönös menekülés. a szavak iszkolnak előled, mert tényeket hordoznak, s te iszkolsz a szavaktól, mert tudod, mocskos tények hordozói.

pagina zero.

az üres oldal, a papírlap szűz, fehér szentsége. csend és szakadék között, születés és halál között – és mégis

elhatározod

elhatározod, azt határozod el, hogy tested-lelked, egész lényed kiszolgáltatod a magány titkos, belső parancsainak. írsz

magányod a szó magánya, a magányos szó titkos parancsainak kiszogáltatottan írsz, fároszromok, forró bableves szaga, épülő temető hang és szó között, a történés és a gondolat között suvado térben.

beléereszkedsz.

beléereszkedsz, behatolsz egy ismeretlen térbe, bolyhos, egérszürke, puhán csillogó terep, szélhárfa hangja, hangok. itt minden egyszeri, egyedi, önmagában létező, önmagát állító. érintetlen, szunnyadó érzékiség. Ős-érzékiség, testetlen narküszosz a grammatika nélküli térben, ahogyan lebegnek, találkoznak, sűrűsödnek, összetapadnak, szétválnak a hangok. a szó mélyén: a szó nélküli tér – történés: a hangok önállítása; a szó belső történés: a szó előtti, a szó mögötti tér történés, a végtelenné tágult magány történés – bolyhos, egérszürke, grafitpuhán csillogó terep. belépsz a szó testébe, átlépsz egy szétnyíló hang küszöbén, behatolsz egy ismeretlen térbe.

írsz.

írsz, fölruházod az ismeretlen teret. érzelmeiddel delejzed, földúsítod, megnevezed, szétszabdald, szétbombázod az egy-lényegű, egy-jelentésű, időtlen, szó előtti teret.

elbuksz.

elbuksz, elárulod, elárulod a magát állító magányt, a szó magányát, magányod, e végső tagadást, elárulod a szó előtti teret, melybe hatalmasan dübörögve zúdul be a föl-torlódott idő, folyamat.

írsz
 árulóvá lettél, megnevezed a szavakat; megnevezés: az idő
 megnevez téged és megnevezi a szavakat, leveri, lemor-
 zsolja hímporukat, elszűrki varázsukat, az idő összenyá-
 lazza a szavakat, kiszívja zsenge erejüket, kiszívja folyé-
 kony agyvelejüket, szétfeszíti karcsú combjaikat, meg-
 gyalázza

az idő

légballon, pukkanások, karnevál és csend.

majd csend

és várod a csapást, mely beteljesíti sorsod, mely beteljesü-
 lésben, végső, visszavonhatatlan halálodban der müde tod
 minden olyan véglegessé és e véglegességben olyan végte-
 lenné válik, mint egy költemény.

halkan dúdoló fehér pumák az éjszakában. halálfüga.

állni a sebhely árnyékában. a térben. semmiben. semmiért,
 senkiért. csak öncélúan. öncélúan, magadért. mindazt, ami
 a lét sebhelyén – életedben – elfér, elfért, elmondanod sem
 kell. szükségtelen: magad vagy az elmondás.

betűformán. sorok. sorszerűen. láthatatlan hajók nyom-
 dokvize láthatatlan óceánon. pántlikás indián hajók.
 indián-indiánok, az óceánon, haránt. olvashatatlan világ,
 hasadás a lét falán. hasadó idő, széjjelcsúszó, szerte-pörgő
 napok, órák, percek, fulladt pillanatok. magányod cellájá-
 ban. valamiből kiléptél, mindörökre.

valaki beléd dőfte magát. nő. szerelem. valaki szerelme
 most halálotat éli.

jóságos tigrisek, pumák. szírom-éjszaka, szíromszemű,
 nagy, jóságos macskák. lábadoz hevernek, szemedbe
 néznek erősen, hosszúszerű, különös állatok. a csend
 különös teremtményei.

a csend. ami megtanít beszélni. hangtalan harangok – ez a
 csend. ez a csend nem üres belül. harangok lebegnek
 benne, számláhatatlan nagy fémpillangó. telített némaság.
 belső versek. belső harangok.

fél három. doors, hendrix, beatles, rolling. hallgatok. hall-
 gatnak a pumák is.

nem érzékelem már a fájdalmat sem. bogárfolyam, fekete
 bogáraradat vesz körül, fekete bogarak lepik el a testem.
 nem marnak belém, nem érzem a harapásukat. életem
 tömbökre szakadó jéghegy, szétsodródó nagy jégdarabok,
 föloldódnak a láthatatlan éjszakában, down in the black
 ocean.

zöldeges madarak érkeznek – lassú szárnycsapás legezei
 arcom. csőrükben, karmaik között egészséges répák, zelle-
 rek, káposzták. a tények üzenete? drogokkal altatókkal
 eltelve – a test mégis, makacsul élni akar? ennem kellene?

jóságos vaspillangók – nagy, szárnyas harangok.

wandering aengus – tetetlen ballada. skót tavak páras,
 sötét vize. yeats talán? és donovan zenéje. vagy mégis in-
 kább burns? utána kellene néznem.
 szép, szíromszárnyú vaspillangók. iron butterflies. flying

flowers in the flowing time. önmagát szülő, önmagát
 önmaga fölé emelő kép. mégiscsak képek? versebe való
 képek? mikor erasmus csiszolta üveglencséit amszter-
 damban pound halott volt joplin halott volt és ginsberg a
 pére lachaise 22-es parcellájánál sírt. 6000 palackzöld
 palack. és a világ és a hétköznapiok felszíne alatt mennyi a
 sóvár picsa és fasz.

mindjárt három. talán elalszom.

ördög? ördög nincs. csak sátán van. ő minden gonosz
 megtestesülése bennünk. az ördög – csupán ördögös. a
 sátán: deir zor, wounded knee, auschwitz, katyn, kolima –
 minden idők idején ő: hekatombák kéjenc rendezője. deir
 zor, wounded knee, bergen-belsen, belfast, tbilisi, maros-
 vásárhely, eszék – a sátán jelenlétének lidérces jelző-
 fényei. és az éden? lucifer, a fény megszállottja, az örök
 idealista bennünk akarta megteremteni, megmutatni az
 éden lehetőségét, emberi létünkben – szebbik éünk
 lehetőségét.
 alátagasztott.

a fájdalom, egyedül a fájdalom teremt kapcsolatot köztem
 és a világ között. köztem és a tények között.

kitaszítottunk a lótusz kelyhéből – fölfaltuk a világ fehér
 szívét.

és wang mester szakadatlan köpüli a tengert. agyamban.
 jégfényű, könnyű és zajtalan.

a borvörös tenger ithaka partjainál. örök ulysses már mind-
 örökkön ithaka felé.

holdtűkör, meredélyfal. lefelé, mindig csak lefelé. léleg-
 zetfoltos fény. vér, fonalakban. árnyékseb, a seb árnyé-
 kában felhős lélek. utolsó ízben formaközeiben. tíz ujj
 árnya – összefonódva a zuhanásban. tízujjarny.
 szűkmenet.

